

päätettiin suorittaa korvauksena yht. 219 mk tavanmukaisilla ehdoilla (yjsto 17.3. 5 521 §).

Yleisjaosto päätti kehottaa satamalautakuntaa käytettävissään olevista määrärahoista suorittamaan Kruunuvuorenkadulla sattuneen liikennevaurion johdosta nosturinkulj. Urpo Koskisen maksettavaksi tuomitut erät korvaukset sekä hänelle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sillä ehdolla, että Koskinen maksaa kaupungille omavastuusuutenaan 10 mk. Pysyvästä ansiokyvyn menetyksestä maalari Lauri Lumihuhdalle 1.4.1961 lukien maksettavaksi tuomittu korvaus 15 mk/kk päätettiin kuitenkin muuttaa suoritettavaksi kertakaikkisena 2 459 mk:n suuruisena korvauksena (yjsto 10.3. 5 467 §, 14.7. 6 336 §).

Satamarakennusosaston työntekijöille päätettiin korvata Sompasaassa 23.2. 1963 sattuneessa tulipalossa tuhoutuneiden omaisuusesineiden arvo seuraavasti: Erkki Peltonen 159 mk, Viljo Virkkunen 75 mk ja Risto Ahtinen 2 mk (yjsto 18.2. 5 341 §).

Ahtaaja Kustaa Adolf Välimaalalle päätettiin kohtuussyistä myöntää 310 mk:n suuruinen korvaus niistä vahingoista, jotka olivat aiheutuneet hänelle hänen suorittaessaan Esso Oy:n Merisatamassa sijaitsevan huoltoaseman kattilahuoneessa 25.4.1963 syttyneen tulipalon sammutusta (yjsto 28.4. 5 823 §).

Länsisataman varastoalueella 22.6. sattuneessa tulipalossa tuhoutuneiden varastorakennus C:n käyttöomaisuusarvon, 2 000 mk, ja nosturiosaston varastosuojan arvon, 60 mk, kaupunginhallitus päätti oikeuttaa satamalautakunnan poistamaan laitoksen käyttöomaisuusarvosta (17.9. 2 491 §).

Jäsenmaksut. Suomen Satamaliitolle päätettiin suorittaa kertomusvuoden jäsenmaksu 9 459 mk (yjsto 4.8. 6 402 §).

9. Liikelaitoksia koskevat asiat

Teollisuuslaitokset

Viranhaltijat. Teollisuuslaitosten asiamiehen virkaan valittiin 15.7. lukien varat. Hannu Saarinen (23.4. 1 278 §, 2.7. 1 993 §).

Erät teollisuuslaitosten kassa- ja tiliosaston sekä sähkölaitoksen viranhaltijat oikeutettiin tekemään ylityötä 200 tunnin enimmäismäärän ylittäen (yjsto 25.8. 6 536 §).

Mittarinlukijain ja rahastajain palkkiot. Kaupunginhallitus päätti korottaa teollisuuslaitosten kassa- ja tiliosaston mittarinlukijain ja rahastajain palkkiot 1.12. alkaen seuraavan suuruisiksi: rahastus 27 p/kpl, laskumittarien lukeminen 13 p/kpl ja kaasulaitoksen rahakeautomaattimittarin tyhjennys 24 p/kpl (26.11. 3 212 §).

Kaasu- ja sähkölaitoksen eräiden työsopimussuhteeseen siirtyneiden henkilöiden vuosilomapalkkoja koskeva asia. Mainituille henkilöille liikaa maksettujen vuosilomapalkkojen takaisin perimistä koskevassa asiassa kaupunginhallitus päätti oikeuttaa asiamiestoimiston siirtämään perimistoimenpiteet kaupunginhallituksen v. 1963 tekemässä päätöksessä tarkoitetuissa tapauksissa toistaiseksi ja kunnes asiassa työneuvostolta pyydetty lausunto olisi saatu (4.6. 1 724 §).

Eräiden kiinteistöjen siirtäminen teollisuuslaitosten lautakunnan hallintoon. Kaupunginhallitus päätti, että seuraavat kiinteistöt määrätään teollisuuslaitosten lautakunnan hallintoon: n. 550 m²:n suuruinen määräala Lohjan maalaiskunnan Hietaisen kylässä olevasta Jokela-nimisestä tilasta RN:o 2¹ 1 375 mk:n pääoma-arvosta (23.4. 1 268 §); kaupunginvaltuuston 17.6. (ks.s. 55) tekemän päätöksen nojalla Matti Mäkelältä ym. ostettu, n. 11 730 m²:n suuruinen määräala Vihdin kunnan Veikkolan kylässä olevasta tilasta Päivänsyrjä RN:o 2⁴ 52 000 mk:n pääoma-arvosta (24.9. 2 547 §) sekä Vartiokylän teollisuusalueen pohjoisosassa asemakaavaehdotuksen mukaisessa korttelissa n:o 45190 oleva tontti n:o 3 2 mmk:n pääoma-arvosta 1.1.1965 lukien edellyttäen, että Helsingin Kyllästyslaitos Oy vesilaitoksen kanssa sopiminsa tavoin luopuu alueen osaan kohdistuvasta vuokraoikeudestaan (1.10. 2 607 §).

Eräiden perimistöimienpiteiden lopettaminen. Kaupunginhallitus oikeutti asiainmestomiston luopumaan tavanomaisin ehdoin entisiin toimeksiantoihin perustuvista perimistöimienpiteistä poistoluetteloissa n:o 16, 17 ja 20/1963 sekä 8—11, 13 ja 14/1964 mainittujen sähkö-, vesi- ja kaasulaitoksen eräiden saatavien osalta. Luetteloissa mainitut saatavat saatiin poistaa tileistä laitosten ao. määrärahoja käyttäen (2.1. 29 §, 23.1. 308 §, 13.2. 531 §, 28.5. 1 619 §, 2.7. 1 951 §, 17.9. 2 472 §, 5.11. 2 975 §, 23.12. 3 468 §).

S ä h k ö l a i t o s

Viranhaltijat. Sähkölaitos oikeutettiin palkkaamaan osastopäällikkö tilapäiseen virkasuhteeseen 15.6. lukien kertomusvuoden loppuun 33. pl:n mukaisella palkalla (4.6. 1 727 §).

Sähkölaitoksen rakennuttajatoimiston päällikön tehtäviin palkattavan dipl.ins. Pentti Nirsilän kanssa päätettiin tehdä työsopimus, kuukausipalkka 2 600 mk, kaupunginhallituksen 2.7.1964 vahvistaman sopimuslomakkeen mukaisesti (3.9. 2 349 §).

Kauppa- ja teollisuusministeriölle päätettiin tehdä esitys, että dipl.ins. Leo Neuvo, joka 1.8.1964 lukien oli määrätty käyttöosaston päälliköksi, hyväksyttäisiin sähkölaitoksista annetun lain edellyttämäksi sähkölaitoksen hoitajaksi 1.9. alkaen toistaiseksi (20.8. 2 208 §).

Sähkölaitoksen kaksi 1.1.1965 avoimeksi tulevaa 19. pl:n sähkömestarin virkaa päätettiin toistaiseksi jättää vakinaisesti täyttämättä (23.12. 3 509 §).

Laitoksen 22. pl:n apulaiskojeistomestarin viran haltijalle Kalervo Ellilälle päätettiin suorittaa 1.1.1964 lukien 30.11. saakka, kuitenkin enintään niin kauan kuin Ellilä hoitaa sähkölaitoksen kojeistomestarin viran tehtäviä, 24. pl:n mukainen palkka (5.11. 2 990 §).

Seuraavien sähkölaitoksen osastopäälliköiden kanssa päätettiin tehdä kaupunginhallituksen 2.7.1964 vahvistaman sopimuslomakkeen mukainen työsopimus olemaan voimassa toistaiseksi, irtisanomisaika 3 kk, ja siten että sopimus tulee voimaan sen allekirjoitusta seuraavan kuukauden alusta: diplomi-insinöörit Eino Toiviainen 2 900 mk/kk, Kari Bergholm ja Aimo Puromäki 2 800 mk/kk, Unto Kilpinen 2 700 mk/kk ja Leo Neuvo 2 650 mk/kk (22.10. 2 832 §).

Samoin päätettiin seuraavien toimistopäällikköinä toimivien diplomi-insinöörien kanssa tehdä työsopimus edellä olevien ehtojen mukaisesti ja siten, että sopimukset allekirjoitetaan joulukuun aikana ja tulevat voimaan 1.1.1965 alkaen, jolloin lisäksi nyt vahvistettuihin palkkoihin oli lisättävä kaupunginvaltuuston 4.3.1964 päättämä, 1.1.1965 lukien voimaan tuleva korotus: Martti Aho ja Antti Itkonen 2 550 mk, Toivo Argillander ja Pentti Saarnio 2 500 mk, Pentti Roukka 2 450 mk, Hannu Sirola 2 400 mk, Pertti Karhama, Matti Myllyniemi, Helmer Nieminen ja Lauri Oksanen 2 350 mk sekä Martti Hirvensalo ja Erkki Räsänen 2 300 mk kuukaudessa (23.12. 3 528 §).

Eräät sähkölaitoksen viranhaltijat oikeutettiin käyttämään kertomusvuonna omaa autoaan virka-ajoihin (yjsto 25.2. 5 382 §, 24.3. 5 558 §, 7.4. 5 639 §, 14.4. 5 692 §).

Työnantajan kansaneläke- ja lapsilisämaksujen tilityksessä tapahtunutta viivästystä koskeva asia. Kaupunginhallitus oli 21.2.1963 päättänyt kehottaa asiamiestoimistoa hakemaan muutosta lääninhallituksen päätökseen, jossa tämä oli hylännyt kaupunginhallituksen veronlisäyksen maksuunpanosta tehdyn valituksen, koska kaupunki kiistattomasti oli laiminlyönyt aikanaan maksaa työnantajana v. 1959 maksamistaan palkoista suoritettavia kansaneläke- ja lapsilisämaksuja sähkölaitoksen osalta 2 052 552 vmk eikä ollut näytetty, että maksuunpanossa olisi menetytely lainvastaisesti. Korkein hallinto-oikeus antoi 29.5. asiassa päätöksensä ja katsoi siinä, että kaupunkia oli pidettävä yhtenä työnantajana, jolla oli oikeus suorittaa eri laitostensa osalta menevät työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut valtion postisiirtotilille yhdessä tilityksessä. Kun harkittaessa kysymystä ko. veronlisäyksen määräämisestä maksujen tilityksen myöhästymisen perusteella oli niin ollen otettava lukuun valtion postisiirtotilillä kaupungin puolesta suoritettuina samanaikaisesti olevien erien yhteismäärä, korkein hallinto-oikeus oli kumonnut lääninoikeuden päätöksen ja palauttanut asian lääninoikeudelle uudelleen käsiteltäväksi. Päätös merkittiin tiedoksi (6.8. 2 043 §).

Liikevaihtoverokonttorin ennakkotietoa koskeva päätös. Liikevaihtoverokonttori oli 5.9.1964 ratkaissut kaupungin tekemän valituksen Helsingin liikevaihtoverotoimiston päätöksestä, missä toimisto katsoi sähkölaitoksen vikapäivystysten yhteydessä suoritettavan tarvikkeiden myynnin liikevaihtoveron alaiseksi ja tämän mukaan sähkölaitoksen olisi myös suoritettava verollisen myyntinsä osalta liikevaihtoveroa todellisten ostohintojen ja myyntihintojen välisestä erotuksesta eikä varastokirjanpidon mukaista keskiarvohintaa noudattaen. Liikevaihtoverokonttorin päätöksellä oli liikevaihtoverotoimiston päätöstä muutettu siten, ettei ko. tarvikkeiden myyntiä ole pidettävä liikevaihtoverolaissa tarkoitettuna verollisena liiketoimintana. Keskihinnan käyttämisen osalta ostohintana liikevaihtoverotilityksessä liikevaihtoverokonttori oli poistanut liikevaihtoverotoimiston asiassa antaman kielteisen päätöksen antamatta mitään ennakkotietoa. Asiamiestoimisto totesi, että päätös oli kaupungille myönteinen, joten ei ainakaan ko. tarvikkeiden myynnin osalta ollut syytä valittaa päätöksestä. Mitä tuli liikevaihtoverokonttorin päätökseen siltä osin kuin konttori oli kieltäytynyt antamasta asiaratkaisua, voitaneen pitää kysymyksenalaisena, onko se peruste, johon konttori oli nojautunut, oikea. Sähkölaitoksen mielestä ei tältäkkään osalta ollut kaupungilla syytä

2. Kaupunginhallitus

valittaa päätöksestä. Kaupunginhallitus päätti tyytyä liikevaihtoverokonttorin tekemään päätökseen (8.10. 2 684 §).

Kaupunginhallitus päätti *siirtää* seuraavat *alueet sähkölaitoksen hallintoon*: 20. kaupunginosan korttelin n:o 787 tontti n:o 45 1.5.1964 lukien 315 000 mk:n ja tontilla oleva varastorakennus 300 000 mk:n käyttöomaisuusarvosta (30.4. 1 362 §); 10. kaupunginosan korttelin n:o 250 tontti n:o 6 (Käenkuja 6) 1.8.1964 lukien 196 000 mk:n käyttöomaisuusarvosta (30.4. 1 366 §, 6.8. 2 080 §); sähkölaitoksen piirustuksesta n:o VSu 11 —77 ilmenevä n. 430 m²:n suuruinen alue 1.1.1965 lukien 40 mk:n/m² käyttöomaisuusarvosta (1.10. 2 615 §).

Johtokatualueista maksettava vuokra. Sähkölaitos veloitettiin suorittamaan kertomusvuoden alusta vuokraa kiinteistövirastolle käyttöoikeudestaan kaikkiin kaupungin omistamilla mailla oleviin 110 kV ja 20 kV johtokatuihin. Vuotuisen vuokran suuruudeksi määrättiin 110 kV johtokatuojen osalta 300 mk johtokilometriltä ja 20 kV johtokatuojen osalta 100 mk johtokilometriltä siten, että vuokra sidotaan elinkustannusindeksiin »lokakuu 1951 = 100» perusarvona tammikuun 1963 indeksiluku 150 ja siten, että tarkistus tapahtuu kunkin vuokravuoden kesäkuun indeksin mukaisesti, sekä niin että vuokra suoritetaan kultakin kalenterivuodelta seuraavan vuoden maaliskuun kuluessa käyttäen veloituspäätteenä niitä joulukuun viimeisen päivän tilanteen johtopituuksia, jotka saadaan mittaamalla kartalta 1: 10000 (9.4. 1 134 §).

Varallaolopäivystysjärjestelmän muuttaminen sähköasentajapäivystyksen osalta. Kaupunginhallitus päätti määrätä sähköasentajapäivystyksen tapahtuvaksi siten,

- 1) että päivystystä suoritetaan kolmessa piirissä,
- 2) että samanaikaisesti on varalla enintään kuusi päivystäjää,
- 3) että päivystäjä on varallaoloaikanaan velvollinen olemaan asunnossaan puhelimitse hälytettävissä ja
- 4) että päivystysaika on työpäivinä klo 6:sta työajan alkuun ja työajan päättymisestä klo 24:ään sekä pyhäisin ja vapaapäivinä klo 6:sta klo 24:ään sekä

että sähköasentajapäivystyksessä siirrytään mainitunlaiseen järjestelmään 31.1.1965 mennessä (12.11. 3 074 §, 17.12. 3 441 §).

Voimalaitos- ym. työt. Kaupunginhallitus oikeutti sähkölaitoksen käyttämään kertomusvuoden talousarvion pääomamenoihin voimalaitoksia, sähköasemia, siirtoverkkoja, kaukolämmitystä ym. varten merkittyjä siirtomäärärahoja (2.1. 79 §).

Sähkölaitoksen sähköverkon liittymismaksujen ja -ehtojen muuttaminen. Kaupunginhallitus hyväksyi 9.4.1959 sähköverkon liittymismaksut, jotka tulivat voimaan 1.5.1959. Viiden vuoden voimassaolon perusteella voitiin todeta, että laajassa mielessä liittymismaksut ja niiden määräämisen perusteet olivat olleet oikeat. Eräissä kohdissa oli kuitenkin ilmennyt seikkoja, jotka puolsivat taksojen tarkistamista. Kaupunginhallitus päätti hyväksyä teollisuuslaitosten lautakunnan esityksen mukaiset Helsingin kaupungin sähkölaitoksen sähköverkon liittymismaksut sovellettaviksi kaikkiin 1.9.1964 jälkeen aloitettaviin liittymisjohtotöihin (11.6. 1 818 §).

Kaupunginhallitus päätti muuttaa 26.3.1959 hyväksymiensä Helsingin kaupungin

sähkölaitoksen yleisten liittymisehtojen kohdassa I »erilaiset liittyjät» olleen, pysyvien liittyjien määritelmän seuraavaksi:

»Pysyvät liittyjät ovat

joko normaaliliittyjiä, joiden liittäminen voidaan suorittaa sähkölaitoksen verkosuunnitelman mukaisesti,

tai erikoisliittyjiä, joihin luetaan pysyvät liittyjät, joiden sähköntarve poikkeaa alueen yleisluonteesta siinä määrin suuren tehontarpeen, voimakkaan kuormituksen vaihtelun tms. johdosta, että näiden liittäminen edellyttää poikkeuksellisia toimenpiteitä verkossa, sekä liittyjät alueilla, joilla normaaliliittyjien tontin rajojen olemassaoloon perustuvaa liittymistaksaa ei voida tai ei ole syytä soveltaa (katu- ja liikennealueet ym.). Jos sähkölaitoksen muuntamo sijoitetaan liittyjän rakennukseen, katsotaan liittyjä erikoisliittyjäksi. Samoin katsotaan erikoisliittyjäksi sellainen liittyjä, jolle rakennetaan useammasta kuin yhdestä johtolajista koostuva ns. seka-liittymisjohto.»

Lisäksi liittymisehtojen nimi päätettiin muuttaa seuraavaksi: »Helsingin kaupungin sähkölaitoksen sähköverkon liittymisehdot» (11.6. 1 819 §).

Kaupunginhallitus päätti kumota 25.5.1956 hyväksymänsä liittymisehdot Villingin ja Itä-Villingin saaria varten sekä määrätä, että mainituilla saarilla noudatetaan kaupungin sähkölaitoksen sähköverkon liittymisehtoja ja liittymismaksuja niihin liittyjiin nähden, joiden liittymistyöt on aloitettu 1.7.1964 jälkeen sekä että tähän mennessä erillisten liittymisehtojen mukaan liitettyjen kuluttajien suorittamia ylimääräisiä liittymismaksuja ei palauteta (11.6. 1 820 §).

Tariffit ja erikoishinnat. Sähkölaitos oikeutettiin soveltamaan sähkönmyyynnissä 1.3.1964 lukien kaksiaikatariffia, jonka maksut myös sidottiin sähkölaitoksen kustannustasoa kuvaavaan S-indeksiin (16.1. 262 §, kunn.as. kok. n:o 3).

Kaupunginhallitus päätti, että kaupunginvaltuuston kokouksessaan 22.1.1964 (ks.s. 82) tekemä päätös sähkölaitoksen yleisten tariffien sähkönkustannusindeksin laskentakaavasta pannaan heti täytäntöön mahdollisista valituksista huolimatta sekä että kertomusvuoden I neljänneksestä alkaen lasketaan myös sähkölaitoksen erikoistariffien ja erikoishintojen sähkönkustannusindeksi em. kaavasta (23.1. 324 §).

Teollisuuslaitosten lautakunta oli tehnyt esityksen sähkön myynnistä yöaikaan erikoissopimuksella. Sähkölaitos oli tutkinut erilaisia mahdollisuuksia yösähkön markkinoimiseksi ja laatinut kaksi sähkösopimusehdotusta, joista sopimusta A tulitaisiin käyttämään asunnoille (kotitalouksille) ja sopimusta B muille kuluttajille. Edellisen mukaisesti asunto saisi tällöin lämmityksen lisäksi tapahtuvan muunkin yöaikaisen kulutuksen yösähkön energiamaksulla. Päiväenergiasta perittäisiin tavalliseen tapaan asuntoihin sovellettavan yleistariffin mukainen energiamaksu. Sopimusluonnoksissa mainittu varausaika olisi kuluttajan valittavissa joko klo 22—6 tai klo 21—7 eli 8 tai 10 tunnin mittaiseksi. Lyhyt varausaika vaati yleensä kalliimmat laitteet kuin pitkä, mutta johti toisaalta halvempaan energiamaksun perusosaan, joten valinta oli suoritettava sen mukaan, kumpi varausaika tuli taloudellisemmaksi kullekin kuluttajalle. Yösähkön kokonaishinta muodostuisi n. 10 % alhaisemmaksi kuin voimassaolevissa erikoissopimuksissa. Sopimuksen lisäksi noudatettaisiin kulloinkin voimassaolevia sähkölaitoksen yleisiä sähköntoimitusehtoja. Kaupunginhallitus päätti oikeuttaa sähkölaitoksen teke-

2. Kaupunginhallitus

mään sähkösovimusehdotusten A ja B mukaisia sopimuksia sähkön myynnistä yöaikana (16.1. 263 §).

Ylijäämäsiähkön myynnistä tekemässään esityksessä teollisuuslaitosten lautakunta mainitsi, että sähkö- ja lämpöenergian tarpeet vaihtelevat toisistaan riippumattomasti eri vuoden- ja vuorokaudenaikoina suuresti. Tästä aiheutui ajoittain vaikeuksia voimalaitosten käytölle mm. päivittäisten pysäytysten vuoksi, kun oli vältettävä kehittämästä joutosähköä. Imatran Voima Oy:n kanssa tehdyn sopimuksen mukaan oli sähkölaitos velvollinen myymään voimalaitoksillaan kehitettävissä olevaa ylijäämäsiähköä yhtiölle tämän sitä halutessa. Muussa tapauksessa oli sähkölaitoksella sopimuksen mukaan oikeus myydä ylijäämäsiähkösä muualle. Oli osoittautunut, ettei Imatran Voima Oy halunnut ostaa ylijäämäsiähköä läheskään aina, kun se sähkölaitoksen kannalta olisi suotavaa. Tämän vuoksi tulisi laitoksen saada myydä sitä muille. Hinnoittelun perustana olisi vähintään rajahinta. Kaupunginhallitus päätti oikeuttaa sähkölaitoksen myymään lämpövoimalaitostensa ylijäämäsiähköä sitä haluaville (23.12. 3 513 §).

Irtaimiston myynti ja hankinta. Yleisjaosto oikeutti sähkölaitoksen poistamaan ja myymään eniten tarjoavalle kuusi vanhaa henkilöautoa sekä eräät ajoneuvot ja työkonet, sähkömittareita, mittamuuntajia, kytkinkelloja sekä kaksi Suvilahden voimalaitoksen hakehakkuria moottoreineen. Poistettujen autojen tilalle oikeutettiin sähkölaitos hankkimaan kolme uutta henkilöautoa tarkoitukseen varattuja määrärahoja käyttäen (yjsto 3.3. 5 428 §, 24.3. 5 557 §, 14.4. 5 694 §, 19.5. 5 946 §, 13.10. 6 847 §, 3.11. 6 995 §, 15.12. 7 279 §).

Muuntamot. Yleisjaosto oikeutti sähkölaitoksen purattamaan Metsolantie 18:ssa sijaitsevan huonokuntoisen muuntamorakennuksen (yjsto 30.6. 6 254 §) sekä Itämerenkadun ja Lauttasaarenkadun risteyksessä sijaitsevan tarpeettomaksi käyneen muuntamorakennuksen (yjsto 1.9. 6 573 §).

Kaupunginhallitus päätti kehottaa sähkölaitosta jatkamaan nykyistä tapaa pyrkiä sijoittamaan sähkölaitoksen muuntamot mahdollisuuksien mukaan rakennusten yhteyteen sekä asianomaisia virastoja ja laitoksia kioski- ja käymälärakennusten sijoituksia suunniteltaessa tiedustelemaan sähkölaitokselta, onko ko. alueella muuntamon rakentaminen ajankohtaista, sekä myönteisessä tapauksessa menettelemään siten, että rakennukset suunnitellaan yhdeksi kokonaisuudeksi, mikäli sitä pidetään kaupunkikuvan kannalta suotavana eikä muuntamon paikkakysymyksen ratkaisuun määräävästi vaikuttavien seikkojen yleisön kannalta katsota vaativan muunlaista ratkaisua (16.4. 1 199 §).

Eräiden piirustusten hyväksyminen. Kaupunginhallitus päätti hyväksyä seuraavat pää- ja muutospiirustukset: Hanasaaren voimalaitoksen huolto- ja laboratoriorakennuksen, muuntajien M1—M5 sirpalesuojien, A-rakennuksen lisätöiden sekä toisen turbogeneraattorin pääpiirustukset (6.5. 1 444 §, 4.6. 1 726 §, 11.6. 1 822 §, 10.9. 2 436 §); Alppilan huippu- ja varalämpökeskuksen pääpiirustusten muutospiirustukset (23.12. 3 510 §); Myllypuron lämmitysvoimalaitoksen ensimmäisen rakennusvaiheen pääpiirustukset (13.2. 579 §) sekä Kasarmitorin sähköaseman muutostöiden ja niiden toisen rakennusvaiheen pääpiirustusten muutospiirustukset (9.1. 170 §, 6.2. 481 §). Kiinteistölautakunta oikeutettiin tekemään rautatiehallituksen kanssa sopimus Alppilan huippulämpökeskuksen kaivon rakentamis- ja käyttöoikeudesta teollisuuslaitosten lautakunnan esittämin ehdoin (31.12. 3 590 §).

Yhteiskäyttösopimuksen tekemistä Imatran Voima Oy:n kanssa koskevassa esityksessään teollisuuslaitosten lautakunta ilmoitti, että yhtiön ja sähkölaitoksen väliset sähkönhankintasopimukset päättyivät 30.4.1964. Voimassaolevassa yhteiskäyttösopimuksessa oli sovittu korvaus- ja ylijäämänsähkön kaupasta. Yhtiön kanssa käydyssä neuvotteluissa oltiin yksimielisiä siitä, että uudet sopimukset olisi pyrittävä saamaan pitkäaikaisiksi. Koska sopimusten täytyi perustua vahvistettuun investointiohjelmaan eikä sillä hetkellä ollut vielä varmuutta mainitusta ohjelmasta, katsottiin uudet sopimukset voitavan tehdä vain 30.6.1966 saakka, kuitenkin niin että ne irtisanomatta voivat jatkua vuoden kerrallaan toistaiseksi. Uuden yhteiskäyttösopimuksen sisältö korvaus- ja ylijäämänsähkön osalta tulisi muuttumaan olennaisesti vain hintojen sekä keskinäistä apua ja yhteistoimintaa koskevien määräysten osalta, joilta sekä käyttövarmuuden turvaamista koskevilta osiltaan sopimusta täsmennettiin ja laajennettiin. Lisäksi siihen sisältyi suositus clearing-menetelmän soveltamisesta. Kaupunginhallitus oikeutti sähkölaitoksen tekemään Imatran Voima Oy:n kanssa edellä selostetun yhteiskäyttösopimuksen n:o 137 (23.4. 1 284 §). Myöhemmin kaupunginhallitus oikeutti sähkölaitoksen sopimaan Imatran Voima Oy:n kanssa sopimuksen n:o 137 muuttamisesta 1.10.1964 lukien siten, että kaupunki suorittaa yhtiölle kulutushintana käyttämästään varaenergiasta 45 mk/MWh ja, mikäli varasähkön käyttö jatkuu yhtämittaisesti pitempään kuin kaksi kuukautta, kolmannen kuukauden alusta alkaen 35 mk/MWh (26.11. 3 213 §).

Käpylän raviradan valaistus. Kaupunginhallitus myönsi 25 000 mk urheilu- ja ulkoilulautakunnan käytettäväksi valaistuksen järjestämistä varten Käpylän raviradalle sähkölaitoksen piirustuksen mukaisesti (2.1. 84 §).

Kaukolämmitystä koskevat asiat. Kaupunginhallitus päätti, että liittymisjohto Uimastadionin liittämiseksi kaukolämmitysverkkoon rakennetaan sähkölaitoksen piirustuksen mukaisesti kaupunginpuutarhan alueen kautta (9.1. 179 §). Sähkölaitoksen käytettäväksi myönnettiin 500 000 mk:n määräraha Töölön virastotalon, Munkkisaaren puhdistuslaitoksen ym. lämmityskohteiden kaukolämpöjohtotöitä varten (16.1. 278 §) sekä teollisuuslaitosten lautakunnan käytettäväksi 430 000 mk kaukolämpöjohtoon ja lämmönjakokeskuksen rakentamiseen Jäähallin liittämiseksi kaukolämmitykseen, mitkä työt sähkölaitos oikeutettiin aloittamaan välittömästi (13.8. 2 151 §, 8.10. 2 688 §).

Kaupunginhallitus päätti anoa sisäasiainministeriöltä poikkeuslupaa 22. kaupunginosan (Vallilan) korttelissa n:o 553 olevan tontin n:o 1 viereiselle, Sammatintien varrella olevalle puistoalueelle rakennetun tilapäisen lämpökeskusrakennuksen pysyttämiseksi paikallaan 1.9.1969 saakka (23.12. 3 514 §).

Yleisjaosto teki eräitä päätöksiä, jotka koskivat *kaukolämpölaskujen maksuajan* pidentämistä (yjsto 17.3. 5 517 §, 21.7. 6 369 §, 15.12. 7 278 §).

Virheellisten veloitusten oikaiseminen. Yleisjaosto oikeutti sähkölaitoksen hyvittämään eräille sähkönkuluttajille laskutuksessa sattuneet virheellisuudet (yjsto 4.2. 5 257 §, 25.2. 5 380 §, 10.3. 5 462, 5 463 §, 19.5. 5 945 §, 7.7. 6 288 §, 14.7. 6 334 §, 15.12. 7 281 §).

Ent. liikkeenharj. Mikko Kiema päätettiin *vapauttaa suorittamasta* sähkönkulutuksesta 18.5.—4.12.1962 väliseltä ajalta maksettaviksi *erääntyneiden sähkölaskujen* vielä maksamatta olevia 294 mk:n suuruisia eriä ja niille laskettavia korkoja (yjsto 5.5. 5 869 §).

2. Kaupunginhallitus

Vahingonkorvaukset. Sähkölaitoksen sähköasent. Ilkka Koski putosi 27.9.1962 saamansa sähköiskun vuoksi pylvästä, jossa hän oli asentamassa sähkölinjaa. Vakuutusosakeyhtiö Pohjola katsoi, että sillä periaatteessa olisi tapaturmavakuutuslain nojalla takaisinsaantioikeus tapaturman johdosta maksettujen korvausten suhteen työryhmän vanhimpana toimineelta sähköasentajalta, koska tapauksessa oli jätetty noudattamatta voimassa olevien varmuusmääräysten ohjeita, mutta jätti kuitenkin kysymyksen takaisinsaantikanteen nostamisesta kaupungin harkittavaksi. Kaupunginhallitus päätti ilmoittaa yhtiölle katsovansa, ettei takaisinsaantioikeudenkäyntiin ko. asiassa ollut aihetta ryhtyä (6.2. 478 §).

Asunto-osakeyhtiö Punavuorenkatu 3 -niminen yhtiö oli anonut kaupungilta yht. 420 mk:n suuruista korvausta niistä vahingoista, jotka yhtiön omistamalle rakennukselle olivat aiheutuneet siitä, että rakennuksen ulkoseinästä oli 30.7.1964 irronnut rappausta sen jälkeen, kun sähkölaitoksen toimesta oli 27.7. suoritettu Punavuorenkadun sähkökaapelikanavatyön yhteydessä louhintatöitä. Yleisjaosto päätti hyläten anomuksen enemmälti kehottaa sähkölaitosta suorittamaan yhtiölle korvauksena em. vahingoista yht. 210 mk tavanmukaisilla ehdoilla (yjsto 22.12. 7 319 §).

Tanskalaisen J. G. Mouritzen & Co:n omistama »Suomi»-niminen hiekanpuhallus-
alus oli 15.9.1961 Lauttasaaren sillan kohdalla ankkurillaan aiheuttanut vahinkoja sähkölaitoksen sähkökaapeleille ja vesilaitoksen vesijohdolle, joiden vahinkojen lopullinen määrä nousi 119 074 mk:aan. Kun laivanomistaja ilmoitti olevansa suostuvainen korvaamaan vahingot merilainsäädännön mukaisen rajoitetun vastuun perusteella 17 935 mk:lla, kaupunginhallitus päätti kehottaa asiamiestoimistoa aloittamaan oikeudenkäynnin asianomaisia vastaan korvauksen saamiseksi täysimääräisenä. Raastuvanoikeus ja hovioikeus katsoivat kumpikin laivan perämiehen A. V. Weithöftin olevan velvollisen korvaamaan vahingon kaupungille. Mutta koska kaupungin mahdollisuus saada tuomittu korvausmäärä perityksi perämies Weithöftiltä, joka oli Tanskan alamainen, oli kyseenalainen, kaupunginhallitus päätti hyväksyä laivan omistajan, kapteenin ja perämiehen asiamiehen asiamiestoimistolle jättämän sovintoehdotuksen, jonka mukaan kaupunki sai edellä mainituilta 1 793 mk tarvitsematta suorittaa em. yhtiölle kaupungin maksettavaksi tuomittua 500 mk:n oikeudenkäyntikulujen korvausta, sitä vastaan, että asianosaiset puolin ja toisin luopuivat kaikista toimenpiteistä ja vaatimuksista tapahtuman johdosta. Näin ollen kaupunginhallitus päätti myös olla jatkamatta muutoksen hakua hovioikeuden tuomioon (23.1. 323 §).

Vesilaitos

Viranhaltijat. Seuraavien henkilöiden kanssa päätettiin tehdä kaupunginhallituksen 2.7.1964 vahvistaman sopimuslomakkeen mukainen työsopimus olemaan voimassa toistaiseksi 3 kk:n irtisanomisajoin sekä siten, että sopimukset tulevat voimaan niiden allekirjoitusta seuraavan kuukauden alusta lukien: vedenhankinnan esisuunnittelutoimiston pääll. Vilho Saari, palkka 2 450 mk/kk, aikaisintaan 1.11. alkaen (24.9. 2 554 §); apul.joht. Kauko Tammela, palkka 2 850 mk/kk, jakeluosaston ja rakennusosaston päälliköt Erkki Nuutila ja Seppo Priha, palkka 2 750 mk/kk,

laitossuunnittelutoimiston ja verkonsuunnittelutoimiston päälliköt Matti Kolppo ja Erkki Käenmäki, palkka 2 550 mk/kk, sekä verkkotoimiston ja vedenhankinta-toimiston päälliköt Kalevi Eronen ja Kauko Nurminen, palkka 2 450 mk/kk (22.10. 2 831 §) ja dipl.insinöörit Seppo Heiniö ja Simo Saari, palkka 2 450 mk/kk (26.11. 3 229 §).

Kaupunginhallitus oikeutti teollisuuslaitosten lautakunnan julistamaan haettavaksi vesilaitoksen 27. pl:n tarkastusinsinöörin viran siten, että hakijat saivat esittää myös omat palkkavaatimuksensa (20.8. 2 209 §).

Vesilaitoksen kaksi 23. pl:n ja kaksi 22. pl:n putkimestarin virkaa päätettiin toistaiseksi jättää vakinaisesti täyttämättä (2.1. 73 §).

Eräät vesilaitoksen viranhaltijat oikeutettiin käyttämään omaa autoaan, laitoksen autoja tai vuokra-autoa virka-ajoihin (yjsto 14.1. 5 086 §, 7.4. 5 639 §, 22.12. 7 318 §).

Vesilaitoksen hallintoon päätettiin siirtää kaupunginvaltuuston v. 1963 tekemän päätöksen nojalla kaupungin haltuun tullut n. 4 500 m²:n suuruinen *määräala Näppinen RN:o 1⁵* -nimisestä tilasta Lohjan maalaiskunnan Suittilan kylässä 31.12. 1963 lukien 10 250 mk:n käyttöomaisuusarvosta (16.4. 1 201 §).

Irtaimisto. Vesilaitoksessa tapahtuneen anastuksen yhteydessä vaurioitunut Standard Vanguard -merkkinen henkilöauto saatiin poistaa ja sen osat käyttää varaosina muissa samanmerkkisissä autoissa (yjsto 8.9. 6 614 §); lisäksi saatiin poistaa kolme vanhaa autoa ja myydä eniten tarjoavalle sekä poistetun henkilöauton tilalle hankkia tarkoitusta varten varattua määrärahaa käyttäen Ford Custom 500/250 -merkkinen henkilöauto (yjsto 10.3. 5 466 §); vesilaitos oikeutettiin purkamaan ja poistamaan käyttöomaisuuskirjanpidostaan Vanhankaupungin vedenpuhdistuslaitoksen selkeytysallasrakennuksen kattilahuoneen kattilat laitteineen (yjsto 9.6. 6 128 §) sekä poistamaan 582 vesimittaria käyttöomaisuudesta ja myymään mittarikorjaamolla olevat käyttökelpottomat mittarit romuna eniten tarjoavalle sen jälkeen, kun käyttökelpoiset osat oli niistä ensin otettu talteen (yjsto 13.10. 6 849 §). Rakennusvirasto luovutti veloituksetta vesilaitoksen käyttöön yhden sähkökäyttöisen ilmakompressorin (yjsto 18.2. 5 349 §).

Raakaveden saastumisen estäminen. Kaupunginhallitus merkitsi tiedokseen vesilaitoksen muistion, missä selostettiin Aluma Oy:n tehtaalta n. 12 km Pitkälänjoen yläpuolella Vantaanjokeen joutuneesta öljystä aiheutunutta jokiveden pilaantumista sekä öljyhäiriön estämiseksi suoritettuja toimenpiteitä (3.9. 2 350 §).

Suomen Juomavesien Kuluttajain Yhdistys oli tiedustellut, oliko ja missä määrin esim. talviaikana mahdollista, että vesilaitoksen käyttämän raakaveden mukana voi mainitunlaisella tavalla raakaveteen joutuneita terveydelle vaaralliseksi katsottavia aineita päästä ohi puhdistuslaitosten kuluttajien juomaveteen ja miten tällaiset vahingot korvataan. Teollisuuslaitosten lautakunta ilmoitti lausunnossaan, että vesilaitos suorittaa kaikkina vuodenaikoina tehokasta Vantaanjoen veden laadun tutkimusta. Erityisesti kiinnitettiin huomiota vedenottamoille tulevan ja niistä vedenpuhdistuslaitoksille otettavan veden laatuun. Silvolan tekoaltaan avulla oli olennaisesti paremmat mahdollisuudet onnistua erilaisten vakavienkin häiriöiden torjumisessa. Myös vesijohtoveden oli puhdistuslaitoksen jatkuviissa tutkimuksissa todettu täyttävän fysikaalis-kemiallisten ja bakteriologisten vaatimusten suhteen juomavedelle asetetut kansainväliset normit. Vahingonkorvauksista voitiin todeta, että

2. Kaupunginhallitus

veden pilaantumisen aiheuttaja oli luonnollisestikin vastuussa syntyneistä vahingoista. Kaupunginhallitus päätti antaa yhdistykselle eo. lausunnon mukaisen vastauksen (28.10. 2 919 §).

Kaupunginhallitus päätti kehottaa teollisuustointa johtavaa apulaiskaupunginjohtajaa kiireellisesti ryhtymään tarvittaviin ennakolta ehkäiseviin toimenpiteisiin Vantaan- ja Keravanjoen alueella olevien kuntien kanssa vesien saastumisen estämiseksi teollisuuslaitosten taholta (6.8. 2 079 §).

Kaupunginhallitus päätti hyväksyä arkkit. Bertel Saarnion laatimat, 18.12.1963 päivätyt *Herittoniemien vesisäiliön pääpiirustukset* n:o 1—11 siten, että palolaitoksen huomautus porrashuoneisiin tehtävistä savunpoistoluukuista otetaan huomioon työpiirustuksia laadittaessa (16.1. 266 §).

Vesijohtotyöt. Kaupunginhallitus oikeutti vesilaitoksen käyttämään kertomusvuoden talousarvion pääomamenoihin vedenhankintalaitoksia, puhdistuslaitoksia, pääjohtoja, vesisäiliöitä, jakeluverkkoa ym. varten merkittyjä siirtomäärärahoja (2.1. 80 §).

Kaupunginhallitus päätti myöntää v:n 1963 ja kertomusvuoden talousarvion pääomamenoihin kuuluvista ao. määrärahoista tarvittavat summat vesijohdon rakentamiseksi seuraavissa kohteissa: yht. 50 000 mk Munkkiniemessä korttelin n:o 30028 tontin n:o 13 kohdalla (16.1. 265 §); 66 000 mk Lauttasaassa Kauppaneuvoksentiellä n. 300 m:n pituudelta (2.1. 72 §); 16 000 mk Konalassa Vanhan Hämeenkyliäntien alkupäässä (16.1. 261 §); 72 000 mk Paloheinässä Pikkusuon- ja Kivimäentiellä n. 350 m:n pituudelta (14.5. 1 504 §); 3 000 mk osalla Rohkatietä ja 15 000 mk Ylipalontieellä Pakilassa sillä ehdolla, että anojat jättävät vesilaitokselle kirjalliset sitoumukset eräiden ehtojen täyttämistä (1.10. 2 613 §, 15.10. 2 768 §); 31 000 mk Kuusiniementiellä sekä Kuusiniementien ja Kuusisaarentien välisellä puisto-osalla (8.10. 2 687 §); 55 000 mk Pohjanpellontiellä Tapanilassa ja 25 000 mk Tapanilan torilta Yrttimaantielle johtavan runkoviemärin rakentamisen yhteydessä (16.4. 1 200 §, 25.6. 1 925 §); 190 000 mk Suutarilan teollisuusalueella (23.1. 338 §); 3 500 mk Ala-Tikkurilassa Vankkurikujan varrella (10.9. 2 435 §); 65 000 mk Alankotien ja Puistolantien välisellä osalla Karrintietä (12.11. 3 077 §); 60 000 mk Vartioharjussa Savitaipaleentien alkupäässä (15.10. 2 777 §); 40 000 mk Jollaksen Hepokallontiellä, Puuskakujalla ja Pääskylahdentiellä (23.4. 1 285 §); 73 000 mk Santahaminassa (13.2. 577 §). Yleisjaosto päätti oikeuttaa vesilaitoksen Länsi-Pakilan vesijohtojen rakentamista varten jo myönnettyjä määrärahoja käyttäen rakentamaan vesijohdon Raivontien ja Saramäentien risteyksestä Joronpolun ja Paloheinäntien risteykseen sillä ehdolla, että anojat antavat vesilaitokselle kirjallisen sitoumuksen siitä, että he suorittavat heti vesijohdon valmistuttua yhteisvastuullisesti puolet vesijohdon maarakennuskustannuksista, kuitenkin enintään 15 000 mk (yjsto 21.7. 6 382 §).

Edelleen kaupunginhallitus päätti myöntää vesilaitoksen käytettäväksi rakennuslain 78—79 §:ien mukaisten viemäritöiden yhteydessä rakennettavia vesijohtoja varten kertomusvuoden talousarvioon merkityistä määrärahoista yht. 1 445 000 mk Lauttasaassa, Munkkiniemessä, Etelä-Haagassa, Lassilassa, Konalassa, Kaarelasassa, Oulunkylässä, Länsi- ja Itä-Pakilassa, Ylä-Malmilla (Malmin keskustassa), Marjaniemessä, Tapanilassa ja Tammisalossa suoritettaviin vesijohtotöihin (30.1. 408 §, 10.12. 3 389 §, 31.12. 3 589 §).

Kaupunginhallitus päätti ehdollisesti merkitä v:n 1965 talousarvioehdotukseensa 260 000 mk:n suuruisen määrärahan uuden vesijohdon rakentamiseksi Korkeasaareen Kulosaaresta Marsalkantien päästä Mustikkamaan kautta vesilaitoksen 12.10. 1963 päivätyn piirustuksen n:o 164 mukaisesti (6.5. 1 448 §).

Moottorinkuljettajat-yhdistys oli pyytänyt, että kaupungin toimesta rakennettaisiin vesijohto ja -posti Hakaniemen matkustajalaiturille. Kiinteistölautakunta ilmoitti kantanaan, että koska anotun vesijohdon vetäminen tulisi melko kalliiksi sen käyttöön ja tarpeellisuuteen nähden, ei sen rakentamista yleistä tarvetta varten voitu pitää asiallisena. Satamalautakunnan käsityksen mukaan vesijohto ko. paikassa olisi jossakin määrin tarpeellinen, mutta sitä ei voitu kuitenkaan katsoa välttämättömäksi. Edellä mainituin perustein kaupunginhallitus päätti ilmoittaa yhdistykselle, ettei kaupungin toimesta rakenneta vesijohtoa ja -postia Hakaniemen laiturille (6.5. 1 442 §).

Yhteisrakennus Oy oikeutettiin suorittamaan Ristipellontien vesijohdon jatkamistyö korttelin n:o 32034 tontin n:o 4 kohdalle mm. sillä ehdolla,

että anoja suorittaa kustannuksellaan tarvittavan kanavatyön vesilaitoksen ja rakennusviraston ohjeita ja määräyksiä noudattaen,

että vesilaitos suorittaa kustannuksellaan ja hankkimaansa materiaalia käyttäen vesijohdon asennuksen ja

että yhteiskustannuksin rakennettava vesijohto jää yleisenä johtona kaupungin omistukseen ja hallintaan.

Vesijohdon jatkamisesta aiheutuvien putkikustannusten suorittamista varten myönnettiin 4 500 mk (yjsto 14.7. 6 346 §).

Vesilaitos oikeutettiin asentamaan vesijohdot ns. Strömsin alueelle Helsingin Asuntokeskuskunta Hakan anomuksen mukaisesti samoilla ehdoilla kuin edellä. Tarkoitukseen myönnettiin 105 000 mk kertomusvuoden määrärahoista (25.3. 1 040 §).

Vator Oy:lle päätettiin antaa lupa vesijohdon vetämiseen kaupungin Laajasalossa omistamalle kaavoittamattomalle maalle RN:o 1⁸⁴⁰ yht. 600 mk:n korvausta vastaan tavanmukaisilla ehdoilla sekä lisäksi rakennusviraston ja vesilaitoksen määräämillä ehdoilla. Lupa oli voimassa toistaiseksi, irtisanomisaika 3 kk (4.6. 1 712 §).

Ins. Kimmo Jäämaalle ym. päätettiin myöntää lupa rakentaa väliaikainen vesijohto 49. kaupunginosassa (Laajasalo) Saunalahden itärannalla sijaitsevilta tiloilta RN:o 1¹⁰⁰⁴, 1¹⁰⁰⁵ ja 1⁹⁹²—1⁹⁹⁶ Saunalahden kautta Puuskaniemen tielle toistaiseksi mm. seuraavin ehdoin: Vesijohtoon liittyvien kiinteistöjen yksityiset viemärlaitteet on saatettava määräysten edellyttämään kuntoon. Vesijohdon yksityiskohtaiset piirustukset on esitettävä vesilaitoksen ja katurakennusosaston hyväksyttäväksi. Luvan saajien on hankittava toimenpiteisiinsä suostumukset niiltä, joiden omistamille ja hallitsemille maa- ja vesialueille vesijohto sijoitetaan. Tämä lupa on maanomistajan suostumus kaupungin omistuksessa ja hallinnassa olevien maiden suhteen. Kaupungin omistama alue on saatettava työn jälkeen hyväksyttävään kuntoon. Johdon alkupäähän Puuskaniementien vierelle rakennetaan vesimittarikaivo, johon sijoitetaan anojia varten yksi yhteinen vesimittari. Johtotyön katujohdosta vesimittariin saakka suorittaa vesilaitos anojien kustannuksella ja vesimittarista kiinteistöille I luokan vesijohtoliike samoin anojien kustannuksella. Anojat hankkivat mahdollisesti tarvittavan vesioikeuden luvan johdon rakentamiseen Saunalahden alitse.

2. Kaupunginhallitus

Luvan saajien on suoritettava kaupungille 100 mk:n kertakaikkinen korvaus. Lupa on 6 kk:n irtisanomisajoin voimassa toistaiseksi, kauintaan kuitenkin siihen saakka, kunnes ao. kiinteistöjen kohdalle on rakennettu yleinen vesijohto, johon anojien tulee sitoutua liittymään välittömästi johdon valmistuttua (yjsto 4.8. 6 421 §).

Toim.joht. Alvar Luotoselle päätettiin myöntää lupa vesijohdon rakentamiseen kaupungin omistaman alueen kautta 49. kaupunginosassa (Laajasalo) mm. siten, että lupa oli voimassa 1.10. alkaen toistaiseksi, irtisanomisaika 6 kk, kertakaikkinen korvaus 50 mk (yjsto 22.9. 6 694 §).

Kesävesijohdot ja vesipostit. Kaupunginhallitus oikeutti vesilaitoksen asentamaan kertomusvuoden kesäkaudeksi seuraavat tilapäiset vesijohdot ja -postit: Etelä-Kaarelassa 13 kpl vesiposteja ja 1 850 m vesijohtoa, Pakilassa 13 kpl vesiposteja ja 1 700 m vesijohtoa, Pukinmäellä 5 kpl vesiposteja ja 550 m vesijohtoa, Malmi-Tapaninkylässä 18 kpl vesiposteja ja 2 300 m vesijohtoa, Suutarilassa 2 kpl vesiposteja ja 250 m vesijohtoa, Puistola-Heikinlaaksossa 10 kpl vesiposteja ja 1 500 m vesijohtoa, Vartiokylässä 14 kpl vesiposteja ja 1 500 m vesijohtoa sekä Laajasalossa 1 vesiposti. Samalla kaupunginhallitus oikeutti vesilaitoksen asentamaan tarvittaessa lisäksi tilapäisiä vesijohtoja enintään yht. 2 000 m (23.4. 1 279 §).

Puistolan Kiinteistönomistajain Yhdistyksen Laaksotien kesävesijohtoa koskevan hakemuksen johdosta kaupunginhallitus päätti ilmoittaa yhdistykselle, että kertomusvuoden kesäkaudeksi Laaksotiehen asennetaan kesävesijohto vesiposteineen (23.4. 1 280 §) ja että kesävesijohdon asentamista Laaksotien loppupäähän kaupungin toimesta ei katsottu voitavan puoltaa, mutta asianomaiset kiinteistöt sopimalla vesilaitoksen kanssa voisivat omalla kustannuksellaan jatkaa johtoa (20.8. 2 206 §). Lisäksi päätettiin yhdistykselle ilmoittaa, että vesilaitoksen tarkoituksena oli asentaa Tattarisuon vesijohdosta Maamiehentien ja Sivutien jatkeen risteuksen vaiheille ulottuva, n. 150 m:n pituinen kesävesijohto (28.5. 1 639 §).

Määrärahoja myönnettiin vesipostien rakentamiseen seuraaviin paikkoihin: 5 000 mk Paloheinään Kivimäentien varrelle (yjsto 7.7. 6 300 §); 2 500 mk Vanhan Tapanilantien ja Tapaninkallion kulmaukseen (15.10. 2 767 §); 2 250 mk Koudantien ja Koudanrinteen kulmaukseen (10.9. 2 434 §) ja 2 500 mk Humikkalantien ja Porttitiien kulmaukseen (28.10. 2 921 §). Lisäksi vesilaitos oikeutettiin rakentamaan vesipostit v:n 1964 talousarvion määrärahoja käyttäen seuraaviin paikkoihin: Humikkalantien ja Rautahatuntien kulmaukseen (20.8. 2 207 §); vesilaitoksen Jollaksen vesijohdon jatkamistyön yhteydessä Puuskaniementien varrelle, yhden Hepokalliontien eteläisen ja toisen saman tien pohjoisen haaran läheisyyteen sekä kolmannen rakennettavan johtolinjan päähän (2.1. 82 §) ja Kotitien ja Kotikummun kulmaukseen siten, että se myöhemmin, Kotitien vesijohtoa aikanaan jatkettaessa, siirretään Vainiotien kulmaan (28.5. 1 642 §) Yrttimaantien vesiposti päätettiin siirtää Moisio-polun ja Iiriskujan kulmaukseen (28.5. 1 637 §).

Itämerenkadun ja Läuttsaarenkadun risteyksessä sekä talojen Tenholantie 4 ja Heinämiehentie 16 kohdalla sijainneet vapaapostit saatiin tarpeettomina poistaa käytöstä (yjsto 3.11. 6 996 §).

Kaupunginhallitus päätti puolestaan myöntää os.siht. Leo Karhusuolle oikeuden rakentaa kesävesijohdon 34. kaupunginosan korttelin n:o 34055 pohjoispuolelle kaupungin omistamalle maalle 50 mk:n kertakaikkisesta korvauksesta, irtisanomisaika 1 kk, ja muuten tavanmukaisilla ehdoilla (16.4. 1 189 §).

Merenkulkuhallitukselle myönnettiin lupa kesävesijohdon rakentamiseen jäänmurtaajien kesälaiturille seuraavin ehdoin: Johto saadaan rakentaa satamarakennusosaston 8.5.1964 päivättyyn karttapiirrookseen merkittyyn paikkaan. Se rakennetaan merenkulkuhallituksen kustannuksella satamarakennusosaston valvonnassa ja se on asennettava n. 30 cm:n syvyiseen hiekkatäytteiseen kanavaan. Putkityön suorittaa vesilaitos tai vesilaitoksen hyväksymä putkiurakoitsija. Jos johdon sijaintia joudutaan asemakaavallisista syistä muuttamaan, tapahtuu myös se merenkulkuhallituksen kustannuksella (yjsto 23.6. 6 221 §).

Yhteistyö vesi- ja viemäriasioissa. Kaupunginhallitus päätti määrätä kaupungin edustajiksi neuvottelemaan Helsingin maalaiskunnan edustajien kanssa kaupungin ja maalaiskunnan yhteistyöstä Helsingin maalaiskunnan asutusalueiden vesihuoltoasioissa ja viemärintikysymyksissä vesilaitoksen toim.joht. Eino Kajasteen sekä katurak.pääll. Martti Anttilan (27.2. 738 §).

Etelä-Suomen käyttöveden hankinnan yleissuunnitelmaa koskevassa neuvottelutilaisuudessa määrättiin kaupunkia edustamaan apul.kaup.joht. Hjalmar Krogius ja vesilaitoksen toim.joht. Eino Kajaste (yjsto 22.9. 6 692 §).

Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistyksen vuosikokoukseen määrättiin kaupungin edustajiksi toim.joht. Eino Kajaste, apul.joht. Kauko Tamela, kaup.ins. Yrjö Virtanen sekä kaup.lääk. Tauno Wartiovaara. Samalla kaupunginhallitus määräsi vesiensuojeluyhdistyksen hallitukseen tulevat kaupungin edustajat (13.2. 578 §, ks. kunnalliskalenteri s. 462).

Vahingonkorvausasia. Yleisjaosto oli 28.5.1963 päättänyt hylätä Sähkökaluste Oy:n anomuksen saada 16 022 mk:n suuruinen korvaus vesilaitoksen jakeluputken 13.2.1962 talon Kiviaidankatu 3 kohdalla tapahtuneen puhkeamisen yhtiölle aiheuttamista vesivahingoista. Yhtiö saattoi asian raastuvanoikeuden tutkittavaksi, joka 29.4.1964 antamallaan päätöksellä velvoitti kaupungin suorittamaan yhtiölle korvausta 13 444 mk 5 %:n korkoineen haastepäivästä 19.6.1963 lukien ja korvaamaan yhtiön oikeudenkäyntikulut 800 mk:lla. Koska putkivaurion syytä ei ollut saatu varmuudella selville ja kun korkein oikeus oli eräissä vastaavanlaatuisia tapauksia koskevissa ratkaisuisaan ottanut sen kannan, että näyttövelvollisuus vahingonkorvausvelvollisuuden perustavasta tuottamuksesta kuuluu kantajalle, kaupunginhallitus päätti asiamiestoimiston esityksestä, että raastuvanoikeuden päätöksestä vedotaan hovioikeuteen (21.5. 1 584 §).

K a a s u l a i t o s

Viranhaltijat. Kaasulaitoksen seuraavat virat päätettiin jättää toistaiseksi vakinaisesti täyttämättä: kaksi 20. pl:n kaasumestarin virkaa, toinen 1.9. ja toinen 1.11. alkaen (25.6. 1 913 §, 1.10. 2 612 §); 18. pl:n piirtäjän virka (yjsto 7.7. 6 304 §); 16. pl:n piirtäjän virka (16.1. 264 §); 15. pl:n rahakeosaston esimiehen virka (yjsto 7.7. 6 303 §) ja 11. pl:n varastokirjanpitäjän virka (10.12. 3 391 §).

Seuraavien henkilöiden kanssa päätettiin tehdä kaupunginhallituksen 2.7.1964 vahvistaman sopimuslomakkeen mukainen työ sopimus olemaan voimassa joko 3 v tai toistaiseksi, irtisanomisaika 3 kk, ja siten että sopimus tulee voimaan sen allekirjoitusta seuraavan kuukauden alusta: jakelu- ja kaupallisen osaston os.pääll.

2. Kaupunginhallitus

Torsti Simola, palkka 2 800 mk/kk sekä tuotanto-osaston os.pääll. Veikko Komi, palkka 2 700 mk/kk (28.10. 2 924 §); diplomi-insinöörit Bengt Jansson, Paavo Jensen, Pentti Lappalainen ja Mauri Vainio, palkat vastaavasti 2 400, 2 614, 2 560 ja 2 614 mk/kk (23.12. 3 529 §).

Palkkiona talojen Pääskylänkatu 15 ja Sörnäisten rantatie 22 isännöitsijän tehtävistä päätettiin kaasulaitoksen kemistille Aleks Keisalolle maksaa 70 mk/kk 1.12. lukien (12.11. 3 079 §).

Kaupunginhallitus oli määrännyt laitoksen käyttöins. Reinhold Succon 1.8.1963 lukien hoitamaan laitoksen tuotantopäällikön virkaa siksi, kunnes virka vakinaisesti täytettäisiin, kauintaan kuitenkin 31.10.1963 saakka. Sittemmin kaupunginhallitus oli päättänyt, että viransijaisuusmääräys päättyisi jo 15.9.1963. Ins. Succolle myönnettiin hänen anomuksestaan ero 29. pl:n käyttöinsinööriin virasta 21.10.1963 lukien ja ko. viran loppupalkan mukainen eläke eropäivästä lukien. Ins. Succo oli valittanut lääninhallitukselle siitä, että hänen viransijaisuusmääräyksensä oli määrätty päätymään jo 15.9.1963, niin että hän ei voinut saada eläkettä tuotantopäällikön viran palkan perusteella. Asiamiestoimisto oli lausunnossaan asettunut sille kannalle, ettei kaupunginhallitus olisi voinut yksipuolisesti muuttaa aikaisempaa päätöstään sen jälkeen, kun se oli tullut julkiseksi. Tämän vuoksi kaupunginhallitus esitti lääninhallitukselle annettavassa lausunnossaan, että ko. päätös olisi kumottava. Samalla kaupunginhallitus päätti kehottaa palkkalautakuntaa tekemään esityksen sellaisiin toimenpiteisiin ryhtymisestä, etteivät nyt kysymyksessä olevan laatuiset tilapäiset viransijaisuusmääräykset oikeuttaisi korkeampaan eläkkeeseen kuin asianomaisen vakinainen virka (13.2. 576 §).

Kaasun ja koksien valmistuslaitteet, jakeluverkosto ym. Kaupunginhallitus oikeutti kaasulaitoksen käyttämään eräitä mainittuihin tarkoituksiin merkittyjä, v:n 1964 talousarvion pääomamenoihin kuuluvia siirtomäärärahoja (2.1. 81 §).

Kaasurahakkeiden myyntipalkkion kaupunginhallitus päätti korottaa 1.8.1964 lukien 3 %:ksi (2.7. 1 998 §).

Irtaimiston myynti. Kaasulaitos oikeutettiin poistamaan ja myymään eniten tarjoavalle Donau Kastenwagen -merkkinen pakettiauto BN-4 (yjsto 25.8. 6 534 §).

Samoin kaasulaitos oikeutettiin poistamaan pääomakalustosta koksien valmistuksessa käytetty vanha ns. märkäsammutusvaunu sekä myymään siitä jäljellä olevat käyttöön kelpaamattomat osat romuna (yjsto 14.4. 5 691 §).

Vahingonkorvaus. Ekon. Ilkka Pohjanheimolle päätettiin suorittaa 317 mk:n korvaus kaupungin kaasusäiliörakennuksen seinästä irronneen rappauksen hänen henkilöautolleen aiheuttamista vahingoista (yjsto 20.10. 6 904 §).

Liikennelaitos

Viranhaltijat. Seuraavat liikennelaitoksen virat päätettiin toistaiseksi jättää vakinaisesti täyttämättä: autoliikenneosaston osastopäällikön virka 30.6.1965 saakka (2.7. 1 995 §, 23.12. 3 462 §); hankintaosaston osastopäällikön virka 1.4. alkaen kauintaan siksi kunnes taluspuolen uudelleenjärjestelyä koskeva työ olisi loppuun suoritettu (5.3. 800 §) sekä talusjohtajan virka 30.6.1965 saakka. Mainittua virkaa

viransijaisena hoitamaan määrättiin edelleen dipl.ins. Unto Valtanen virkaan kuuluvien palkkaeduin (2.7. 1 994 §, 31.12. 3 593 §).

Seuraavien henkilöiden kanssa päätettiin tehdä kaupunginhallituksen 2.7. vahvistaman sopimuslomakkeen mukainen työsopimus olemaan voimassa joko 3 v tai toistaiseksi, irtisanomisaika 3 kk, ja siten että sopimus tulee voimaan allekirjoituspäivää seuraavan kuukauden alusta: tekn.joht. Matti Laamanen, palkka 2 800 mk/kk sekä dipl.ins. Helge Henriksson, palkka 2 400 mk/kk. Palkkoihin oli lisäksi maksettava v:n 1965 aikana suoritettavat yleiset korotukset (31.12. 3 609 §).

Apul. varastonhoit. Harry Johanssonille päätettiin suorittaa 17. ja 13. plien ikälisineen välinen erotus 16.10.1963 alkaen sinä aikana, kun varastonhoit. Gösta Forsblomille annettu määräys varastotoimen kooditustyön hoitamisesta jatkui, kuitenkin kauintaan vuoden loppuun (6.2. 480 §).

Kaupunginhallitus muutti kahta kurinpitojaoston tekemää päätöstä kurinpitoasioissa niistä tehtyjen valitusten johdosta ja hylkäsi erään valituksen (6.8. 2 082 §, 20.8. 2 202 §, 25.6. 1 911 §).

Hankinnat, rakennustyöt ym. Kaupunginhallitus oikeutti liikennelaitoksen lautakunnan käyttämään kertomusvuoden talousarvioon pääomamenoihin rakennuksia, uusien vaunujen hankintaa ym. merkittyjä siirtomäärärahoja (23.1. 321 §).

V:n 1963 talousarvioon ulkonasäilytysalueen rakentamiseen dieselinja-autoille Ruhan alueelle merkitystä osamäärärahasta päätettiin käyttää 42 250 mk liikennelaitoksen pääkonttorin rakennuksen suunnittelutyön kustannuksiin (20.2. 652 §).

Huoltokonttoritoiminta. Liikennelaitoksen lautakunta päätti v. 1960 kumota Helsingin Raitiotie- ja Omnibus Osakeyhtiön henkilökunnan huoltokonttorin vanhat säännöt ja samalla vahvistaa liikennelaitoksen huoltokonttorin säännöt kaupunginhallituksen 12.5.1960 hyväksymän sääntöehdotuksen mukaisesti noudatettavaksi 1.1.1961 alkaen. Lautakunnan päätökseen haettiin muutosta ja Uudenmaan lääninhallitus kumosi 4.10.1963 päätöksen, koska sen sisältämä esitys huoltokonttorin sääntöjen muutoksesta olisi tullut tehdä huoltokonttorin vuosikokouksessa. Merkitessään lääninhallituksen päätöksen tiedoksi kaupunginhallitus päätti 28.11.1963 kehottaa liikennelaitoksen lautakuntaa lopettamaan huoltokonttorin toiminnan ja järjestämään liikennelaitoksen henkilökunnalle mahdollisuuden kaupunginhallituksen huoltokassapalvelusten saamiseen liikennelaitoksen toimesta sekä tutkimaan mahdollisuuksia huoltokassatoiminnan yhdistämisestä rahatoimiston huoltokassaosastoon. Sittenkin liikennelaitoksen lautakunta esitti huoltokonttorin vuosikokouksen tekemän päätöksen mukaisesti, että kaupunginhallitus kumoaisi huoltokonttorin vanhat säännöt ja huoltokonttoritoiminta järjestettäisiin aikaisemmin mainitun sääntöehdotuksen mukaisesti. Kaupunginhallitus päätti todeta, että liikennelaitoksen lautakunnan esityksessä ehdotetulla, liikennelaitoksen henkilökunnan huoltokonttoritoimintaa koskevalla järjestelyllä päästään samaan lopputulokseen kuin kaupunginhallituksen päätöksessä oli tarkoitettu (21.5. 1 588 §).

Luopuminen perimistöimienpiteistä. Kaupunginhallitus oikeutti liikennelaitoksen lautakunnan luopumaan enemmistä perimistöimienpiteistä eräiden saatavien osalta sekä kehotti liikennelaitosta merkitsemään ko. saatavansa erityiseen poistettujen saatavien luetteloon ja, mikäli aihetta myöhemmin ilmaantuu, ryhtymään uusiin toimenpiteisiin niiden perimiseksi (2.4. 1 070 §).

2. Kaupunginhallitus

Liikennelaitoksen eri linjojen kannattavuutta koskeva lautakunnan selvitys merkittiin tiedoksi (19.3. 973 §).

Liikennettä koskevat valitukset. Liikennelaitoksen eräiden linja-autolinjojen muuttamista, kulkuvuorojen lisäämistä ja liikenteen parantamista koskevista liikennelaitoksen lautakunnan päätöksistä Pohjois-Haaga Seura, Marjaniemen Kiinteistönomistajat ja Puotila-Seura nimisten yhdistysten tekemien valitusten johdosta kaupunginhallitus päätti siihen nähden, etteivät valituksenalaiset päätökset loukkaa valittajien yksityistä oikeutta eivätkä ole syntyneet laista poikkeavassa järjestyksessä tai menneet lautakunnan toimivaltaa ulommaksi taikka muutoin ole lain tai asetuksen vastaisia, kunnallislain 175 ja 179 §:n nojalla hylätä valitukset (28.5. 1 644 §, 23.12. 3 507, 3 511 §).

Matkustajien liikennevalistus. Suomen Kansan Ryhtiliikkeen anomuksen johdosta, joka koski raitiovaunujen ja linja-autojen ns. kaarimainospaikkojen käyttämistä matkustajien liikennevalistusta tarkoittavaan mainontaan, kaupunginhallitus päätti kehottaa liikennelaitosta yhteistoiminnassa Suomen Kansan Ryhtiliikkeen kanssa edelleen tutkimaan liikennelaitoksen autojen ja raitiovaunujen mainospaikkojen käyttämistä liikennevalistukseen ja tekemään aikanaan asiasta kaupunginhallitukselle esityksen (4.6. 1 721 §).

Yhteistariffin käytäntöönotto. Kaupunginvaltuusto oli 27.11.1963 tekemällään päätöksellä hyväksynyt kaupungin julkisen liikenteen yhteiset tariffimääräykset, minkä päätöksen kaupunginhallitus oli päättänyt mahdollisista valituksista huolimatta panna täytäntöön. Päätöksestä olivat määrääjassa valittaneet liikkeenharj. Toivo Kettunen, nuorisosiht. Pentti Nieminen ja vt Janne Hakulinen. Valittajien väitteen, että valtuusto olisi ylittänyt toimivaltansa, johdosta asiamestoisisto esitti mm.: Liikenneolojen hoitamisen ja kehittämisen on katsottu olevan niitä kunnan yhteisiä asioita, jotka kuuluvat kunnallislain 4 §:n tarkoittamaan kunnan yleiseen toimivaltaan. Yhteistariffin aikaansaaminen kaupungin julkisen liikenteen osapuolille on välttämätöntä yhteistoiminnan aikaansaamiseksi ja yhteistyö taas puolestaan ehdoton edellytys julkisen liikenteen suunnitelmalliselle kehittämiselle. Uudelleen järjestelyn avulla pyritään välttämään tarpeetonta rinnakkaisliikennettä, tehostamaan yleisön palvelua ja säästämään kustannuksia niin liikennelaitoksen kuin yksityisten liikenteenharjoittajien osalta. Päätöksestä ei voida tehdä sellaista johtopäätöstä, että kaupunki ryhtyisi harjoittamaan linja-autoliikennettä voittoa tavoitellakseen, sillä yhteistariffimääräysten hyväksymisellä ei liikennelaitosta saada edes itsekannattavuuspohjalle, vaan tulee tariffi sen osalta olemaan »sosiaalinen». Valtuusto ei olisi voinut myöskään päättää yksityisten liikennöitsijöiden linja-automaksuista, koska moottoriajoneuvoasetuksen mukaan maistraatti määrää kaupunkialueella harjoitettavan liikenteen taksat kaikkien liikennöitsijöiden osalta. Väitteen johdosta, että päätöksen tarkoituksena olisi ryhtyä jakamaan liikennelaitoksen liikennöimiä linjoja korvauksetta yksityisille liikenteenharjoittajille, asiamestoisisto mainitsi lisäksi, että linjojen luovuttaminen toiselle korvauksetta tai korvausta vastaan ei ole moottoriajoneuvoasetuksen säännösten mukaan lainkaan mahdollista. Liikenneolojen järjestämistä on pidettävä tarkoituksenmukaisuusasiana ja kunnallisvalitus on mahdollista vain laillisuusperusteella. Kaupunginhallitus päätti lääninhallitukselle jätettävissä selityksissä esittää valitukset hylättäviksi ja vastustaa esitettyjä kuluvaatimuksia (13.2. 580, 581 §). Vt Hakulinen valitti korkeimpaan

hallinto-oikeuteen lääninhallituksen päätöksestä, jolla tämä 28.4.1964 hylkäsi em. valitukset. Valituksessaan hän uudisti aikaisemmin lääninhallitukselle esittämänsä ja väitti, että yhteismaksutariffimääräysten hyväksymisen jälkeen kaupunginvaltuustolla ei olisi mitään mahdollisuutta määrätä liikennemaksujen suuruudesta. Asiamiestoimisto totesi, ettei ko. määräyksillä ollut mitenkään puututtu kaupungin elinten päätäntävaltaan, ja mitä sitten tuli talousarvion noudattamista koskevaan kysymykseen, valtuuston päätös ei koskenut lainkaan mainittua kysymystä. Kaupunginhallitus päätti, että korkeimmalle hallinto-oikeudelle annettavassa selityksessä esitetään valitus hylättäväksi ja vastustetaan valittajan vaatimusta kulujensa korvaamisesta aiheettomana (20.8. 2 204 §).

Kaupunginhallitus päätti, että kaupunginvaltuuston 27.11.1963 hyväksymät tariffimääräykset sekä invalideille ja koululaisille myönnettävien alennuslippujen hinnat tulevat voimaan liikennelaitoksen osalta 1.5. Samalla päätettiin tehdä sopimus kaupungin, rautatiehallituksen ja Linja-autoliiton kesken em. tariffimääräysten edellyttämien 50 matkan sarjalippujen käytäntöönottamisesta (9.4. 1 133 §, kunn.as. kok n:o 180).

Kaupunginhallitus päätti esittää maistraatille eräiden liikennelaitoksen linja-autolinjojen lopettamista, muuttamista sekä muita yhteistariffin käytäntöontuloon liittyviä linjajärjestelyjä (16.4. 1 202 §).

Vt Janne Hakulisen Sosiaalidemokraattisen Liiton valtuustoryhmän puolesta tekemän anomuksen johdosta yhteistariffin toimeenpanoa koskevan kysymyksen ottamisesta uudelleen harkittavaksi sitä varten koolle kutsuttavassa ylimääräisessä kokouksessa kaupunginhallitus päätti siihen nähden, että yhteistariffin toimeenpanoa koskeva asia tuli kaupunginvaltuuston käsiteltäväksi kahteen välikysymykseen annettavan vastauksen yhteydessä valtuuston 13.5.1964 pidettävässä kokouksessa, ettei anomus antanut aihetta toimenpiteisiin (23.4. 1 257 §).

Kaupunginhallitus päätti, että kaupunginvaltuuston 17.6. hyväksymät muutokset yhteistariffiin tulevat voimaan liikennelaitoksen osalta 1.9.1964 lukien (20.8. 2 203 §) sekä ettei Pihlajamäen Sosialidemokraatit -yhdistyksen kirje, joka koski irtisanoutumista yhteistariffista sekä liikennelaitoksen toimesta tapahtuvan julkisen liikenteen laajentamista, anna aihetta muihin toimenpiteisiin kuin että yhdistykselle ilmoitetaan liikennelaitoksen lautakunnan lausuma. Samalla päätettiin lähettää em. kirje ja lautakunnan lausunto tiedoksi yhteistariffin tarkistustoimikunnalle (2.12. 3 295 §).

Liikennelaitoksen vapaaliput ja alennusliput. Kaupunginhallitus päätti, että kaupunginvaltuuston 27.11.1963 tekemä päätös invalideille ja koululaisille myytävistä alennuslipuista ja invalideille myönnettävistä vapaalipuista saadaan mahdollisista valituksista huolimatta panna täytäntöön siltä osin kuin päätös koskee invalideille ja koululaisille myytävien alennuslippujen hintoja kaupungin liikennelaitoksen linjoilla. Alennuslippujen hinnat linja-autolinjojen osalta päätettiin esittää maistraatin hyväksyttäväksi (2.1. 75 §, kunn.as. kok. n:o 181).

Edelleen kaupunginhallitus päätti, että kaupunginvaltuuston em. päätös alennus- ja vapaalipuista saadaan panna täytäntöön myös siltä osin kuin päätös koskee näiden lippujen käyttöönottoa yksityisten liikenteenharjoittajien linjoilla. Linja-autoliiton kanssa päätettiin tehdä sopimus em. lippujen käyttämisestä kaupunkialueella siten, että sopimus astuu voimaan 1.7.1964 lukien (18.6. 1 867 §).

Valtuuston em. päätöksestä lääninhallitukselle tekemissään valituksissa katsoivat Toivo Kettunen ja Pentti Nieminen päätöksen merkitsevän sitä, että kaupunki suorittamalla yksityisille liikenteenharjoittajille korvausta invalideille ja koululaisille myydyistä alennuslipuista ja myönnettyistä vapaalipuista ja ottaessaan huolehtiakseen mainittujen lippujen myymisestä ja luovuttamisesta tuli avustamaan yksityisiä liikennöitsijöitä, joiden liiketoiminnan tarkoituksena oli voiton tavoittelu, ja vaativat päätöksen kumoamista. Asiamiestoimisto totesi, että päätöksellä pyrittiin kaupungin alueella asuvat koululaiset ja invalidit asettamaan ko. sosiaaliseen etuun nähden mahdollisimman samanarvoiseen asemaan. Yksityisille liikennöitsijöille aiheutui taloudellista rasitusta ko. lippujen käytöstä, minkä kantamiseen heillä ei ole mitään velvollisuutta. Ei siis voida katsoa, että tämä merkitsisi vastikkeettoman avustuksen antamista ko. liikennöitsijöille. Kaupunginhallitus päätti esittää lääninhallitukselle valitukset hylättäviksi ja vastustaa esitettyjä kuluvaatimuksia (13.2. 582 §).

Yleisjaosto myönsi v:n 1963 ja kertomusvuoden ao. määrärahoista yht. 4 772 755 mk liikennelaitoksen käytettäväksi aikana 1.10.1963—30.9.1964 koululaisille ja invalideille myytyjen alennuslippujen aiheuttaman tappion peittämiseksi (yjsto 21.1. 5 143 §, 7.4. 5 633 §, 14.7. 6 335 §, 27.10. 6 949 §).

Ilmaisten työmatkojen järjestämistä Pihlajamäessä asuville liikennelaitoksen henkilökuntaan kuuluville koskevan Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestön anomuksen johdosta liikennelaitoksen lautakunta mainitsi mm., että kun liikennelaitos on antanut vapaalipun henkilökunnalleen omiin kulkuneuvoihinsa, ei se ole katsonut velvollisuudekseen muulla tavoin järjestää henkilöstölle työmatkoja, näin ollen ei myöskään Pihlajamäen suhteen voida tehdä poikkeusta. Yhteistariffia ja liikennelaitoksen henkilökunnan etuisuuksia koskevan Helsingin Liikennelaitoksen Sosialidemokraattisen Yhdistyksen kirjelmän johdosta liikennelaitos ilmoitti, että yhteistariffin soveltamiseen oli tehty tai päätetty tehdä useita muutoksia todettujen epäkohtien poistamiseksi. Lisäksi kaupunginvaltuusto oli päättänyt asettaa erityisen toimikunnan, jonka tehtävänä oli tutkia, mitä muutoksia yhteistariffimääräyksiin vielä mahdollisesti olisi syytä tehdä. Kaupunginhallitus päätti, etteivät kirjeet antaneet aihetta toimenpiteisiin (5.11. 2 988 §).

Lisäksi yleisjaosto teki joukon päätöksiä, jotka koskivat liikennelaitoksen vuosikortin myöntämistä eräille kaupungin viranhaltijoille.

Vartiokylän varikon rakentaminen. Kaupunginhallitus päätti hyväksyä arkkitehti Osmo Solansuun laatimat, n:oilla 1—10 merkityt ja 23.11. päivätyt liikennelaitoksen Vartiokylän varikon pääpiirustukset (31.12. 3 594 §).

Raitiovaununulinjan n:o 3 käyttäminen matkailulinjana. Kaupunginhallitus päätti kehottaa liikennelaitoksen lautakuntaa järjestämään raitiovaunun linja n:o 3:n käytön matkailulinjana 10.1. päivätyn esityksensä mukaisesti kuitenkin toistaiseksi käyttämättä kaiutin- tai koväänis- ja mikrofonilaitteita (30.1. 409 §).

Liikennelaitoksen linja-autolinjoja koskevat muutokset. Kaupunginhallitus päätti maistraatille esittää eräiden liikennelaitoksen linja-autolinjojen reittien muuttamista tai jatkamista, uusien linja-autolinjojen perustamista, eräiden liikennelupien uusimista, liikennetiheyksien vahvistamista ym. (2.1. 76 §, 12.3. 895 §, 9.4. 1 131, 1 132 §, 30.4. 1 363 §, 25.6. 1 910 §, 2.7. 1 989, 1 991 §, 17.9. 2 492 §, 15.10. 2 766 §, 22.10. 2 830 §, 12.11. 3 073 §, 2.12. 3 297 §, 17.12. 3 440 §). Kaupunginhallitus päätti antaa

linja-autolinjan 41 reitin varren asukkaiden kirjeen johdosta, jossa he vastustivat kaupungin linja-autolinjan 41 lakkauttamista asuma-alueensa osalta, julkisen liikenteen yhteistyöelimen lausunnon mukaisen vastauksen (16.4. 1 208 §). Liikennelaitoksen autolinjan 43 päätepyysäkkiä päätettiin olla toistaiseksi siirtämättä sijoituspaikastaan (2.12. 3 296 §).

Vahingonkorvaukset. Yleisjaosto oikeutti liikennelaitoksen lautakunnan suorittamaan raitiovaunussa tapahtuneen loukkaantumisen johdosta leskirva Lydia Ahlbergille ja tämän kuolinpesälle ajalta 19.12.1963—4.11.1964 jatkokorvauksena yht. 2 855 mk (yjsto 16.6. 6 178 §, 29.12. 7 368 §) ja kutoja Anna Vahlovuolle kertakaikkisena korvauksena 11 386 mk (yjsto 17.11. 7 097 §) sekä v. 1948 sattuneen loukkaantumisen johdosta Kalevi Vainiolle jatkokorvauksena v:lta 1963 472 mk (yjsto 4.2. 5 258 §).

Erään työntekijän työssä rikkoutuneiden silmälasien korvaamiseksi yleisjaosto myönsi yht. 51 mk (yjsto 5.5. 5 868 §).

Vaununkorjaajat Väinö Elomaa ja Paavo Sinivaara vapautettiin korvaamasta kaupungille Vallilan raitiovaunukorjaamolla sattuneesta kolmen keskuslämmityskattilan vaurioitumisesta aiheutuneita yht. 10 332 mk:n suuruisia vahinkoja (yjsto 24.3. 5 559 §) sekä autonkulj. Pentti Leppänen suorittamasta kaupungille korkeimman oikeuden hänen maksettavakseen Kullatorpan lastenkodin pihamaalla tapahtuneen päälleajon johdosta tuomitsemaa 880 540 vnk:n suuruisia korvausta sillä ehdolla, että he kaikki suorittavat kaupungille omavastuusuutenaan 20 mk (yjsto 4.8. 6 424 §).

Rakennusvirastoa päätettiin kehottaa käytettävissään olevista määrärahoista korvaamaan liikennelaitokselle sen linja-autolle Rautatientorilla 6.3. tapahtuneen liikennevaurion johdosta aiheutuneet, yht. 135 mk:n vahingot (yjsto 6.10. 6 811 §).

Koululainen Reijo Aallolle päätettiin suorittaa 47 mk:n suuruinen korvaus niistä vahingoista, jotka olivat hänelle aiheutuneet hänen ajettuaan moottoripolkupyörällä ajoradassa olleeseen kuoppaan (yjsto 21.7. 6 371 §).

Puutavara- ja polttoainetoimistoa koskevat asiat

Puutavara- ja polttoainetoimiston henkilökunnalle oman moottoriajoneuvon käytöstä maksettavat korvaukset. Yleisjaosto oikeutti eräät toimiston palveluksessa olevat henkilöt käyttämään omaa autoaan, omaa moottoripyöräänsä tai moottoripolkupyöräänsä työmatkoilla v. 1965. Samalla puutavara- ja polttoainetoimisto oikeutettiin sopimaan ao. henkilöiden kanssa heille oman moottoriajoneuvon käytöstä maksettavista kilometrikorvauksista sillä ehdolla, että korvaukset vastaisivat muiden puutavaran hankintaa hoitavien puutavaraliikkeiden kilometrikorvauksia ja että korvaukset eivät ylittäisi kaupunginhallituksen vahvistamaa, kulloinkin voimassa olevaa kilometrikorvausta (yjsto 10.12. 7 251 §).

Halkojen ja hakkeen käyttö kaupungin lämpökeskuksissa. Kaupunginhallitus päätti kehottaa kiinteistövirastoa yhteistoiminnassa rakennusviraston talorakennusosaston kanssa seuraamaan halkojen käytössä tapahtuvaa yleistä kehitystä ja tutkimaan

mahdollisuutta kaupungin omistamista metsistä saatavan puumäärän myymiseksi hakkeena kaupungissa jo oleville ja haketta polttaville lämpökeskuksille sekä mahdollisiin toimenpiteisiin ryhtymistä maaseudulta hankittujen pitkinä poltettavien halkojen korvaamiseksi kaupungin laitoksissa kaasulaitoksen koksilla ja tekemään asiasta tarpeelliset esitykset aikanaan kaupunginhallitukselle (1.6. 4 722 §).

Polttoaineiden hinnat. Jaosto päätti, että kaupungin virastojen ja laitosten on v:n 1965 talousarvioehdotusta laatiessaan laskettava polttoaineiden hinnat seuraavasti: koivu- ja havuhalot 22 mk/m³, sekahalot 19 mk/m³, sahaus 2—3 osaan 2.50 mk/m³, sahaus 4 osaan 3 mk/m³, pilkkominen 3 osaan 3.75 mk/m³, pilkkominen 4 osaan 4.75 mk/m³ ja ajo 2.50 mk/m³ (ppjsto 11.6. 8 008 §).

10. Muu liikeluonteinen toiminta

Teurastamolaitos

Teurastamon laajentaminen. Maidontarkastamon laboratorio oli aiottu sijoittaa samaan taloon, Helsingink. 24, terveydellisten tutkimusten laboratorion kanssa. Tähän ei kuitenkaan riittänyt tiloja senkään jälkeen, kun huoltovirasto muuttaisi pois ko. talosta. Näin ollen kaupunginhallitus kehotti teurastamolaitoksen lautakuntaa teurastamon laajentamissuunnitelman toteuttamisessa ottamaan huomioon maidontarkastamon pysyttämisen nykyisessä rakennuksessaan siten, että säilytetään mahdollisuus laajentaa rakennusta itäänpäin (12.11. 3 087 §).

Uuden navettarakennuksen rakentaminen. Kaupunginhallitus antoi suostumuksensa talousarviossa tarkoitukseen varatun 500 000 mk:n määrärahan käyttämiseen uuden navettarakennuksen rakentamiseksi (20.8. 2 222 §).

Teurastamolaitos oikeutettiin myymään eniten tarjoavalle purettavaksi vihanestuskokeskuksen vieressä sijaitseva puinen kioskirakennus (yjsto 21.1. 5 152 §).

Jäsenmaksut. Suomen Kunnallisten Teurastamoiden Yhdistykselle päätettiin suorittaa kaupungin jäsenmaksuna 979 mk (yjsto 18.8. 6 503 §).

Elintarvikekeskus

Henkilökunta. Kaupunginhallitus päätti korottaa elintarvikekeskuksen palkkiovirkaisen lääkärin henkilökunnan tarkastuksista ja hoidosta saamat palkkiot 1.11. lukien seuraaviksi: kuukausipalkkio 140 mk, palkkio perustarkastuksesta 15 mk, ensimmäisestä tarkastuksesta 6 mk ja uusintatarkastuksesta 4 mk, omien lääkemääräysten uusiminen niiden luvusta riippumatta 1.50 mk sekä kotikäynti potilaan luona päivällä 15 mk ja klo 20—7 välisenä aikana 20 mk (19.11. 3 153 §).

Tilapäisten viranhaltijain palkkajärjestelyjen vuoksi lisääntyneiden palkkamenojen suorittamiseen myönnettiin 90 mk (yjsto 29.12. 7 337 §).

Ruokalatoiminnan liikevaihtoverovelvollisuus. Kaupunginhallitus päätti tyytyä liikevaihtoverotoimiston päätökseen elintarvikekeskuksen ruokalatoiminnan liikevaihtoverovelvollisuudesta, mutta kehottaa elintarvikekeskusta yhdessä kaupun-